

K životnímu jubileu prof. MUDr. Jindřicha Špinara, CSc., FESC

Milý Jindřichu,

tak nevím, co je těžší, zdali se dožít v relativně dobrém zdraví a na vrcholu lékařských, vědeckých i pedagogických úspěchů svých kulatin, a to abrahámoviny určitě jsou, anebo být Tvým nejlepším přítelem a psát na Tebe opakované laudace, a to tak, aby nebyly úplně stejné. Ale to si nestěžuji, rád tomu tak činím. Měl jsem možnost pozorovat Tvůj odborný i osobní růst a mít radost z Tvých úspěchů, protože často to byly úspěchy společné. A budme upřímní, mnoho našich společných přátel, hlavně mimobrněnských, nám závidí, jak dovedeme v přátelském a kamarádském duchu vést dvě velké kardiologické kliniky a vždy se dohodnout tak, abychom si zdravě konkurovali, ale na druhé straně neudělali podpásový úder. A to je asi naše největší devíza, že kamarádství a samozřejmě i rodinné přátelství nás oba dovedlo do přednostenských funkcí, a to i díky našim manželkám Lenkám.

Něco málo z Tvého odborného životopisu. Narodil ses 25. června 1960, v roce 1985 promoval s vyznamenáním na Lékařské fakultě MU (tehdy UJEP) a byl přijat u ministra školství jako nejlepší student LF. Na II. interní klinice FN na Pekařské ses už jako medik v rámci SVOČ zapojil i spolu se svou budoucí manželkou Lenkou Pliczkovou do studentské vědecké činnosti ve skupině prof. Dvořáka, a tam jste se oba zamilovali jak do sebe, tak i do kardiologie a vědecké práce. Zde jste společně získali v letech 1982–1985: opakovaně 1. místo ve fakultním kole, 1. místo v celostátním kole a 1. místo v mezinárodním kole studentské vědecké činnosti.

Po promoci jsi nastoupil jako sekundární lékař na interní oddělení v Ivančicích, po základní vojenské službě od roku 1987 začal pracovat na II. interní klinice FN u sv. Anny v Brně. Postupně sis zvyšoval svoji kvalifikaci jak odbornou, tak akademickou: atestaci 1. a 2. stupně z vnitřního lékařství jsi úspěšně složil v letech 1988 a 2003 a kardiologickou atestaci v roce 1993. Disertační práci a titul CSc. jsi obhájil v roce 1995 a úspěšně ses habilitoval v roce 1997 s prací „RTG vyšetření u srdečního selhání“, kde jsi vytvořil originální klasifikaci rentgenových stupňů srdečního selhání. Profesorem vnitřního lékařství na MU jsi byl jmenován v roce 2002.

Od roku 1988 jsi začal pracovat na jednotce intenzivní péče s kardiologickým zaměřením. Zde začalo také naše společné přátelství, které šlo ruku v ruce s přednáškovou a publikační činností. Jen pro zajímavost, na II. interní klinice jsme společně publikovali osm odborných knižních publikací věnovaných kardiiovaskulární problematice.

V roce 2003 jsi vyhrál konkurs na místo přednosta Interní kardiologické kliniky LF MU a FN Brno a stal ses zároveň proděkanem pro postgraduální studium na LF MU. Co se týče přednáškové a publikační činnosti, máš na svém kontě více než 500 přednášek na našem i světovém kardiologickém fóru a více než 400 publikací. V PubMedu jsem našel 103 citací tvých článků. Jsi autorem či spoluautorem deseti knih a jedna z nich „Ischemická choroba srdeční“ získala ocenění – 2. místo České internistické společnosti ČLS JEP za knižní publikaci 2003–2004. Máš za sebou jako hlavní řešitel několik úspěšně obhájených grantů, včetně mezinárodních, jedním z posledních je probíhající registr AHEAD, týkající se akutního srdečního selhání. Dále jsi byl organizátorem řady celostátních i mezinárodních kardiologických sjezdů, v roce 2009 jsi byl předsedou

organizačního výboru výročního sjezdu ČKS, kde předtím i nyní zastáváš funkci místopředsedy. Jsi také vědeckým sekretářem České společnosti pro hypertenzi a místopředsedou České internistické společnosti ČLS JEP. Dlouhodobě jsi byl členem výboru Alpe Adria konferencí, které byly pořádány pro mladé kardiology ze střední Evropy. Asi největším oceněním Tvé odborné práce je zastoupení ve skupině TIMI, v jejímž čele stojí prof. Eugene Braunwald, a Ty jsi národním koordinátorem všech studií, které jsou touto skupinou organizovány a probíhají v ČR. Co dodat na závěr odborné části – lze Ti jen tiše závidět, protože jsi nejen úspěšným českým kardiologem, ale také známým v Evropě i za velkou louží, dále oblíbeným profesorem, přednostou kliniky a školitelem studentů pre- a postgraduálního studia na LF MU. A také jako zástupci vedoucího redaktora *Cor et Vasa* Ti přeji hojně příspěvků do tvé rubriky Srdeční selhání!

A co ještě dodat při ohlédnutí za Tvou úspěšnou kariérou jak medicínskou, zvláště kardiologickou, tak také pedagogickou i výzkumnou. Snad několik postřehů z našeho kamarádství a přátelství. Známe se od poloviny 80. let, kdy jsme se potkali na II. interní klinice ve FN u sv. Anny, Ty jako medik a já jako lékař JIP. Po Tvém nástupu na kliniku nás vedl náš učitel prof. Miloš Štejf, který nás přiměl dělat kardiologii nejen prakticky, ale také výzkumně a publikačně. A musím říci, že jsi to byl Ty, kdo v naší dvojici byl ten výkonnější, sršel nápady a byl iniciátorem řady našich společných knižních publikací. Naše pracovní spolupráce se přenesla dále do osobního a rodinného přátelství, Tvá žena Lenka je mojí zástupkyní pro školství a moje žena Lenka nám pomáhá ve společných projektech, kde je třeba nefrologické zázemí. A naše společné dovolené toto rodinné přátelství jen utvrdily.

Tak Ti přáteli přeji hodně všeho dobrého, jak v práci, tak doma, obojí musí jít ruku v ruce. A dále aby se Ti dařilo, byl jsi stále úspěšným kardiologem i učitelem a naše odborná spolupráce a osobní přátelství bylo nadále tak pevné jako doposud.

Ad multos annos, a jak říká Woody Allen v názvu svého posledního filmu – „*Whatever works*“, což jest přeloženo jako „*Uživej, co to jde*“, Ti z celého srdce přeje kamarád Jiří.

Prof. MUDr. Jiří Vítovec, CSc., FESC,

I. interní kardiologická klinika FN u sv. Anny
a LF MU v Brně,

e-mail: jiri.vitovec@fnusa.cz